

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομή προπληρωτέα στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ δέω τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 ἡμέρας. ἑκάστη φύλλα. Γιὰ κάμμιαν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμή, οὔτε γιὰ τὰς γνωστοποιήσεις. Κάμμιαν καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διάφευσις κίμων δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἀς πᾶν σ' ἄλλαις ἡμερίδας. Γράψε ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξερωθῆ πῶς τὰ γράμματα τους δὲν θὰ διαβάζονται.

Ἀθήναι, 15 Νοεμβρίου 1884

Ἀριθ. 140+138+33

Ἐγὼ

σᾶς ἔλεγα τὰ προχτὲς πῶς τὸ ἔλλειμμα θὰ βγῆ μ' ὄλο τὸ ἰσοζύγιο ὡς 10 ἑκατομμύρια, εὐτυχῶς ὅμως τὸ ἔλλειμμα μὲ ὄλους τοὺς νέους φόρους εἶναι 14 μελλεούνια.

Τώρα δὲν εἶναι παραξένο νὰ μοῦ πῆτε πῶς τὰ παραπάνω 4 μελλεούνια ὅτι σᾶς τᾶραγα, ἔστωντας μὲ τὸ νὰ μὴ σᾶς τᾶραφα σωστά.

Ἦτανε μονοκοντυλιὰ, ἀδερφοί, καὶ μέσα στὰ μελλεούνια κἀνεις χάνεται.

Σὲ

ὄλο τὸ κράτος τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος βγήκαμε κατὰ τὴν καταμέτρησι τοῦ 1879 ἕνα μελλεούνι, ἑνιακόσαις χιλιάδες, καὶ σαράντα τόσαις ζωντανοὶ καὶ πεθαμένοι, καὶ μαζὺ μὲ τὴν Ἑπειροθεσσαλία ποῦ ἔχει κατοίκους 290 χιλιάδες, καὶ λύκος νὰ φᾶ τὸν μετρητὴ σας Τρικούπη.

Γιὰ

τοὺς τόκους τῶν δανείων καὶ τὰ χρεώλυτρά τους πληρώνει τὸ κουβέρνο κάθε χρόνο πόσα νομίζετε; Πέντε μελλεούνια; Δίκα εἶναι, ἀνεβήτε παραπάνω. Δέκα; Κομματί παραπάνω. Εἴκοσι; Λίγο παραπάνω. Τριάντα.

Αἱ σὺν βάνετε καὶ ἄλλα δυὸ μελλεούνια ποῦ ἔχει τὸ κοντύλι, ἔχομε νὰ πληρώνομε κάθε χρόνο, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος 32 μελλεούνια σὲ τόκους δανείων καὶ χρεωλύσια.

Καὶ ταῦτα πάντα χάριν οἰκονομίας τῶν ἀνοικονομητῶν οἰκονομικῶν μας. Καὶ ποῦ εἰστε ἀκόμη; Αὐτὰ εἶναι ἀρχή.

Πέντε

ἄραις μίλησε λέει ὁ πρωθυπουργὸς τὰ προχτὲς στὴν βουλή παρεισάγοντας τὸν προϋπολογισμόν.

Μωρὲ καὶ μαγκανοπήγαδο νὰ ἦτανε πάλι θὰ κουραζότανε ἐκεῖνο τὸ στόμα του.

Νὰ κάνετε τώρα χάρι ποῦ θὰ ἀνοίξῃ καὶ ὁ Δεληγιάννης τὸ μαγκανοπήγαδό του ποῦ θὰ βαστήξῃ τριέσπερον.

Ἀφοῦ μᾶς ἐγδυσαν θέλοντ νὰ μᾶς χορτάσουν μὲ λόγια.

Καὶ τὸ μαγκανοπήγαδο τοῦ Δεληγιάννη ἄρχισε ἀπὸ χτὲς. Οὐ, ἀντάρεις, οὐ ρεζίλικια καὶ μασκαραλίκια βουλευτικὰ Φτοῦ, μέσα σὲ τέτοια βουλή.

Εἶχαμε

γράφει ἀπὸ δῶ καὶ κάμποσους μῆνους πῶς κάτι μαντρόσκυλα ποῦ ἀπολάνε τὴ νύχτα μέσα στὸν κῆπο τῆς Ἀκαδημίας ὅτι θὰ φᾶνε κανέναν ἄνθρωπο.

Καὶ ὁ λόγος μας σὰρξ ἐγένετο, διότι τὰ προχτὲς κατασπάραξαν ἕνα φοιτητὴ καὶ δὲν τοῦ ἄφησαν σάρκα ἀπάνω του.

Ἐδῶ εἶναι ποῦ καταντήσαμε νὰ μᾶς τρῶν καὶ τὰ σκυλιὰ ζωντανούς.

Δὲν

σᾶς ἄρσε τῶν 80 λεπτῶν ποῦ εἶχε ἡ ὀκὰ τὸ κρέας, ὄριστε λοιπὸν πάλι ποῦ ἀνεβάστηκε σὲ μιὰ καὶ εἴκοσι, καὶ μεθαύριο σὲ μιὰ καὶ ὀγδόντα.

Ἄμ αὐτὸ εἶναι πασίγνωστο, ὅτι τοῦ χωριάτου τὸ σκῆνὶ μόνον δὲν φτάνει καὶ ὅτι διπλὸ περισσεύει.

Κοντὰ

στῆς ἄλλαις παπαρδέλαις ποῦ εἶπε τὰ προχτὲς στὴ βουλή ὁ Τρικούπης σας, κοροιδεύοντάς μας, μᾶς εἶπε πῶς αὐτὸς μᾶς κατέβασε τὸ κρέας καὶ τὸ ψωμί.

Ποῖο μωρὲ, θεομπαίκτη, ποῖο ψωμί καὶ κρέας κατέβασες σὺ; Αὐτὴ ἡ δουλειὰ ἐγίνε ἀπὸ τὸν διαγωνισμό τὸν ἐλεύθερο τῶν καταστηματαρχιδῶν χασάπιδων.

Δὲν πᾶς τώρα νὰ πάρῃς παρακαλοῦμε κρέας φτεινὸ. Ἄν καλὰ ἐσένα σοῦ τὸ στέλλουν τσάμπα καὶ ποῦ ξέρεις φτώχια.

Λουλούδια εἶναι καὶ ἡ παπαροῦνης, ἀλλὰ ἔλα ποῦ δὲν βαστοῦν οὔτε μιὰ ὄρα.

Καὶ παπαροῦνης βγήκαν καὶ ἡ φτεινίαις τοῦ Τρικούπης σας, μὲ τῆς ὁποῖαις θέλει νὰ πῆ πῶς ἡ Ἑλλάς ἀνθεῖ καὶ λουλουδίσει.

Ὁ μακαρίτης

ὁ Σίνας ξόδεψε χιλιάδες ἀπάνω στῆς χιλιάδες γιὰ νὰ μᾶς φτειάσῃ αὐτὸ τὸ μονάκριβο ἀστεροκοφτήρειό μας τὸ ὁποῖον εἶ-

Συνερίζονται τέλος πάντων και οι δυο την άλλη μέρα και λέει ο ένας του άλλου.

— Βρέ αδερφέ, θα φύγω για τη Σύρα, κάνε μου τη χάρη και φέρε μου το έπανωφόρι.

— Ποιό έπανωφόρι, το δικό μου ;

— Ρε άσε τὰ χωρατά και δός μου το ρούχο.

— Μωρέ με ξερείς έμένα τι πράγμα είμαι ; Είμαι Κεφαλλωνίτης.

— Και έμένα με ξερείς, είμαι ψαριανός.

— Και τι λογής ήτανε το έπανωφόρι σου ;

— Μαύρο, έτσι έκλινε προς το μαύρο.

— Αί, το δικό μου είναι ψαρι και κλίνει προς το σκούρο.

Τέλος πάντων πιάνονται τσακόνονται και τους πάν και τους δυο στην αστρονομία όπου χαφόνεται ο φουκαράς ο Κεφαλλωνίτης, έρευνήςδ'ούν γενομένης βρέθηκε άληθινά ότι το έπανωφόρι ήτανε του Κεφαλλωνίτη και το είχε ρίξει στής πλατάις του άλλου άπάνω σε ώρα που τον είχε κλεφτοπάρει ο ύπνος για να μη κρυώσει, σηκονόμενος δέ ο ψηριανός και βρισκόμενος με άπανωφόρι τυ πήρε για δικό του και το κρέμασε στο μπα-

Ο αρχιλοποδύτης του προϋπολογισμού.

κάλικο, από όπου πήγε ο άλλος ο σωστός νοικοκύρης και το πήρε και έτσι έγιναν άνω κάτω.

Τώρα ο Κεφαλλωνίτης φοβερίζει πως θα κάνει καταγγελία του ψαριανού, νοικοκύρι ανθρώπου, εις το να τον πρόσβαλε, αλλά θαρρούμε πως δεν θα πιαστή γιατί ούλα έγιναν για γνις όλτου.

Όπως δήποτε ποτέ σας μη δανείζετε έπανωφόρια μπάς και κατά λάθος θέλοσν έπειτα να σας τὰ κάνουν δικά τους.

Θριαμβάκος.

Όστερα από οσα είχαμε γράψει άλλοτε ποτές για τὰ χειρόγραφα μαθήματα του Πολυτεχνείου τώρα τους τάλιθογράφησαν και έτσι οι σπουδασταίς κατορθώνουν και κάνουν τή δουλειά τους και δεν μουρμουρίζουν πλιά. Καλό κι' αυτό το καλό, αφού δεν είναι κακό, αλλά κυττάζετε κακομοίριδες να μη τὰ λερώνετε, γιατί δεν έχει άλλα, μ' αυτά θα περάσετε ως πού να μείνουν τὰ κομμάτια τους στα χέριο σας.

Η κυρία

Μ. Σιγάλα έχει μια καλή συνήθεια να σουφροποιή κατά λάθος τής φανέλαις και τὰ άλλα άπρόρουχα των συγκατοίκων της νοικοκυράδων που τὰς καταρρήμαξε. Ός καθώς, φαίνεται, η αξιοτίμος αυτή κυρία θα θέλη να εφαρμόση τον μαγνιτισμό στα ξένα ρούχα, αφού κατορθώνει και κάνει άφαντα και οσα ακόμα κρέμονται στους εξώστας.

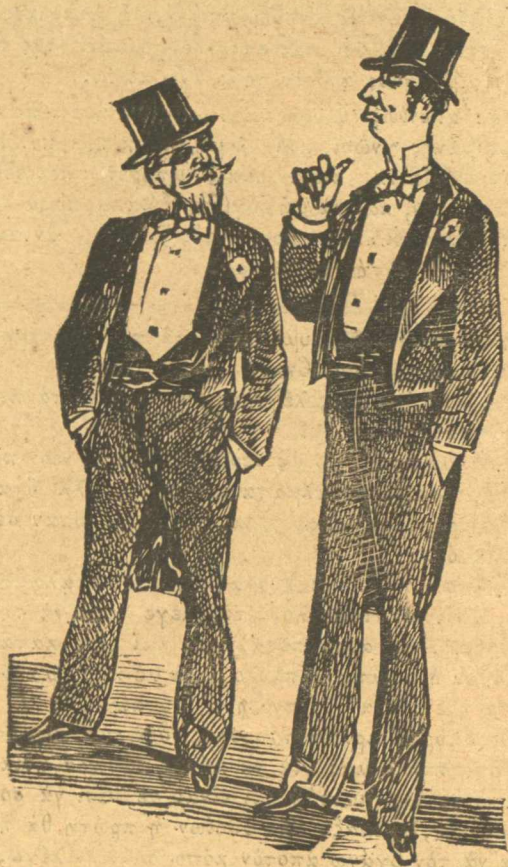

Τὰ προγράμματα των δύο τσαρλατάνων.

Βεβαίως καλό είναι να θέλη να κάνει κανείς νοικοκυριό με ξένα νοικοκυριά, αλλά είναι και το άλλο παραβέβαιον πως δεν άρέσει και τόσο στής άλλαις νοικοκυράδες που χάνουν τὰ νοικοκυριά τους.

Τέλος πάντων έπειδή κατάντησε πλέον άνυπόφορος φοβερίζουν πως θα τήν περάσουν στον Παληάνθρωπο, εις πράγματα που δεν άνακατεύεται αυτός.

Θεέ και κύριε τι γυναικοκαυγας έχει ν' άνοιξη άπόψε. Να κρυφτήτε έλαις ή ένδιαφερόμενες. Εγώ δέ νύφτω τὰς χείρας.

Πόσα πέρνης και μνη φόρεσες βελάδα ; Πουλημένε. — Πειρασμένε.